

tekst & muziek : W. Kerkhof

Onze oude Ford V8 werd voor het starten aangeslingerd
En na een tijdje zwoegen sloeg de motor eindelijk aan
De uitlaat blies zijn blauwe rook in wolken langs de wingerd
We zouden weer een dag uit rijden gaan
Het mooiste van de auto was niet de grote treeplank
De koplamp of het spatbord in die donkerrode kleur
Het reservewiel ook niet of het kleine achterrautje
Nee, het fijnste van de auto was de geur

Het was een combinatie van rook en van benzine
Gemorste olie en een beetje uitlaatgas
Ach zat ik maar in een tijdmachine
Dan kon ik ruiken wat zo lekker was

Geen snelwegen maar door de stad, dat was de kortste route
Over kinderhoofdjes reed de Ford naar het Marconiplein
Niemand wist van autogordels, niemand kreeg een boete
Je parkeerde daar waar je moest zijn
Van de Maasbrug naar het Stieltjesplein, je kon overal nog rijden
De double clutch dat was gesneden koek voor de chauffeur
Wij waren achttienmaal de dosis fijnstof aan 't verspreiden
Maar wat ik me herinner is de geur

Het was een combinatie van rook en van benzine
Gemorste olie en een beetje uitlaatgas
Ach zat ik maar in een tijdmachine
Dan kon ik ruiken wat zo lekker was

Onze oude Ford V8 werd voor het starten aangeslingerd